

עודד פיינגרש

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 7.8.64 / תע' יחיד / גלריה "צ'מרינסקי" / תל-אביב

תערוכתו של עודד פיינגרש כוללת כ-25 ציורים העשויים בטכניקה מעורבת. האווירה
בציורים נוטה למיסטיקה ולהדגשת החלל והמרחב למרות פגמים מסוימים בשימוש באמצעים.
הצבעוניות המצומצמת בציוריו של עודד פיינגרש נובעת לא מחסכון באמצעים, אלא
מתפיסת המערך הצבעוני כמערך שחור-לבן (או כהה-בהיר). טבעי שלשם האווירה שכאמור,
יש בה משהו מהסוריאליזם והמיסטיקה - משתמש הצייר הרבה בקיארוסקורו (מעברים
חריפים מכהה לבהיר) ושימוש זה, בעיקר, מקנה את תחושת החלל לציורים. כאן גם טמון

הפגם בעיצוב הציורי של עודד פיינגרש: השימוש בטכניקה מעורבת ובחומרים שונים יוצר הרגשת חומריות שמטבעה היא דו־מימדית; ואילו הצבעוניות יוצרת הרגשת חלל שאינה מתמזגת עם המשטחים החומריים מבחינת משמעות. בטובים שבציורים, כגון "אורגניזם", מתקבל הרושם שמעבר לקרע בקרום חומרי (דו־מימדי), יכול הצופה לחזות במכניזם מורכב הפועל מבפנים, בתוך החלל שמעבר לקרום. יש להעיר, שגם במקרה כזה, רצוי שגם על גבי הקרום עצמו אפשר יהיה לראות - או לפחות לחוש - את השלד הפנימי עליו מתוח הקרום. הדבר דומה לאוהל שאפשר לראות את חבליו והמוטות הסומכים אותו, גם אם מסתכלים בקרום החיצוני, ביריעה, ואילו בפתחו אפשר לראות את השלד הפנימי ישירות. לעודד פיינגרש יש מה לומר. ציוריו עשירים באווירה של כיסופים ויש בהם התפעמות. מן הדין הוא שיפתח יותר את רגישותו לאמצעי הציור, וכך תתאפשר הבעת התוכן הפנימי בשפה ציורית יותר. עליו להרהר אם חומריות הנותנת תחושה סטאטית, תואמת הצגת צורות ברוח אקספרסיוניסטית במהותה, ואם החומריות הדו־מימדית הולכת בד בבד עם תצוגת חלל חשוך ומסתורי, שהוא הרקע הטבעי לאירועים הנוצרים בציוריו. גישתו של פיינגרש תרבותית ומעוררת סקרנות להמשך ציורי יותר.

יואב בראל, בין פיקחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004